

YÜREĞİMİZDEKİ UMUT BİTMESİN

Bizi Biz Yapan Öğretmenlerimizden

Öğrencilerimizin mektuplarını paylaşırken
öğretmenlerimizin yazdıklarını iskalıyoruz gibi oluyoruz...

Bir demet mektup koyuyoruz izlenime,
teker teker koymak gerekiyor,
orada o güzel çocuğun bir satırının bile
ne kadar kıymetli ve özel olduğunu düşünürüz,
hepsini koyunca sanki değersizleştiriyoruz gibi oluyor...
Halbuki her kelimesi kıymetli bizim için...
Cümle cümle koymak gerekiyor,
hızlanan sosyal medya ortamında.

Bugün sadece bir öğretmenimizin yazısını yollamak istiyoruz,
öğretmenlerimiz çoğunlukla yazmasalar da,
mektubu yazan sevgili öğretmenimiz gibi fedakarlıkları
bazen tükendiklerini hissettikleri anları yaşarlar,

işte o anlarda
yeni bir sabah ve yeni açılan gözlerdeki gülümsemeyi görürler
sevgi ve masumiyeti bir kez daha görünce enerji dolarlar...

İLKİYAR çocuklara giderken aslında öğretmenlere de gidiyor,
"Kolay gelsin öğretmenim,
ellerinize sağlık öğretmenim" diyebilmek için...

Ancak öğretmenlerimiz sayesinde gülüyor o gözler
ne kadar teşekkür etsek haklarını ödeyemeyiz...

Sevgili, gayretli, heyecanını kaybetmeyen öğretmenlerimiz,
özelikle YBO öğretmenlerimiz,
her şeylerini veren fedakar öğretmenlerimiz,
sağ olun, hep var olun...

İLKİYAR

Değerli Hüseyin Hocam ve gönüllüler,

Sizlere bu mektubu yatakhanedan yazıyorum, nöbetçiyim bugün. İki gün oldu sizler gideleli ve biz hala sizi konuşuyoruz. Benim ve çocukların hayatlarımızda bıraktığınız izleri tarif edemem size. Bütün gün sizleri konuştuk öğrencilerimle. O kadar etkilenmişler ki anlatıklarınızdan, birer çoğunun hayata bakışlarının değiştiğini gördüm bugün ve çok mutlu oldum. Kitapların yanına kostuk her tenafüs. Kitapların muhtesem dünyasıyla çok küçük yaşta tanışmış biri olarak onların heyecanları, çocukluğuma götürdü beni. Onlardan önce ben okumak istedim tüm kitapları.

ilkyar

Bizden daha iyi biliyorsunuz belki, buralarda hayat çok zor. Küçük yaşla mücadele ettikleri sorunlar boylarında çok büyük. Ben bile bu yaşında hala her hasta olduğumda annemi sayıklarken onlar çok güçlüler. Ben de onların gücüne güç katmaya çalışıyorum her gün. Hayallerine rehberlik ediyorum. Ve biliyorum ki burada aldığım bazı meslek hayatım boyunca başka bir okulda çok zor bulacağım. Birinci tercihim bu okul benim. YİBO diye tutturunca tepkilerle karşılaştım ama çok mutluyum suan. Bazen sınırlarım çok bozulsa da, sabrımın sınırlarını zorlasam da mutlaka buluyorlar beni gülümsetmenin bir yolunu. Birçok okulda görev yaptım ama burada öğretmen olduğumu hissediyorum gerçekten. Ailemden, esimden ayrırım. Onların sevgisi olmasa kattanamazdım hiçbirine. Çocuklar beni ayakta tutar.

ilkyar

Çok etkilendim yaptıklarınızdan, keste öğrencilerden haberdar olsaydım sizlerden. Size gönüllü olarak destek olmayı çok isterdim. Gönüllüleriniz ne kadar sorumlu olduklarını ileride daha iyi anlayacaklar ve hayatta hiçbir şeyin onlara veremeyeceği tecrübeleri kazanmış olacaklar.

Size çocuklarım adına teşekkür etmeyi bir borç biliyorum. Kendileri de mutlaka size yazıp sunacaklar teşekkürlerini. Hepimizin onlara borcu var biliyorum ve ben hep bunun için çalışıyorum.

Cumartesi gününün en büyük katkısı çocukların bilime ve hayata karşı olan tutarlarının değişmesidir. Birçoğu bundan sonra daha çok çalışacaklarını söylüyorlar. Gönüllüler gibi olmak isteyenlerin sayısı da epey fazla. Herbirinize defalarca teşekkür ediyorum. Benim ve çocukların hayatlarında broktığınız ısı çok parlak. Eminim birçoğu bu ışıyı rehber tutacaklar kendilerine.

ilkyar

Benim söylemene gerek yok balki ama yaptığınız iş çok değerli, lütfen devam edin ki bizlerin yüreklerindeki umut bitmesin hiç. Yarın olduğumu hissediyordum çok ama sayenizde enerjim arttı. Tekrar her şey için teşekkürler. Yolumuz açık olsun...

